मणा महानी च इति प्रभावाद स्पप्रमाणेऽपि यथा न सर्गः १८ मिथ्या। प्रब्दो महाराज इति प्रयुक्तस्य व तस्मिन् युयुजेऽभे केऽपि ॥४२॥ पर्य्यन्तसच्चारित चामरस्य कपा खंखों खो भयका कपचात्। तस्यानना दुच्चरितो विवा दश्च खा व वे खासपि नार्ण वानां॥ ४३॥ निर्वृत्तजास्व नद्प हुवन्थे न्यसं खंखा है ति खंद धानः। तेनैव प्रद्रन्यान्यरिस्तन्दरीणां मुखानि स सोरमुख श्वकार॥४४॥

मणाविति। त्रचप्रमाणे चुद्रेऽपि मणे। दन्द्रनी ने प्रभावात् तेनोवा उच्छात् महानी च द्रति शब्दो यथा मिय्या निर्धिको न तथेव तिसान् सुदर्शने त्रभंके शिशाविप प्रयुक्ती महाराज दित शब्दो युयुने युक्तः॥ ४२॥ पर्यन्तिति। पर्यन्तयोः पार्श्वयोः सञ्चारिते यजनीकते चामरे यस्य तादृशस्य तस्य सु दर्शनस्य कपो ज्योगेष्ठ यो जें। जै। च च च तादृशस्य तस्य सु दर्शनस्य कपो ज्योगेष्ठ यो जें। जै। च च को। उभी। का कपची। शिख एउकी। यस्य तादृशादाननात् उचिरिता निःस्तो विवादः वचनं त्राज्ञेतियावत् त्रण्वानां वेलासु तीरेष्यपि न च स्वाज न स्वितः वा जसापि तसाज्ञा भङ्गोना सीदित्यर्थः॥४३॥ निर्व्यृ चितिव। स्थनं वन्धः सदृशीकरणिमितियावत् निर्व्यृ चः कता जास्त्रनद्रपदृस्य कनकपदृस्य वन्धो येन तिसान् जलाटे न्यसं तिज्ञकं द्रधाना धारयन् सोरमुखः सङ्गास्वदनः ससुदर्शनः त्रिसन्दरीणां रिपुस्तीणां मुखानि तेन तिज्ञकनैव प्रस्थानि चकार वालोऽपि रिपुजयं कतवानिति भावः॥ ४४॥